

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetar, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tina Gjurgevića iz Osijeka, Antuna Kanižlića 10, OIB 92527556743, zastupanog po Marinu Kordiću, odvjetniku iz Osijeka, protiv I. tuženika Ante Perkovića iz Osijeka, Josipa Juraja Strossmayera 29, OIB 80845691701, zastupanog po Draženu Oreškoviću, odvjetniku iz Osijeka i II. tuženice Osnovne škole Vladimira Becića iz Osijeka, Vijenac A. Cesarca 36, OIB: 81418806612, zastupane po Domagoju Pejiću, odvjetniku iz Osijeka, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 12. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja, punomoćnika I. tuženika i punomoćnika II. tuženika, a javno objavljene 28. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj sa tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:

"1. Nalaže se I-tuženiku Anti Perkoviću, OIB: 80845691701, J. J. Strossmayera 29, Osijek i II-tuženiku Osnovnoj školi Vladimira Becića Osijek, OIB: 81418806612, Vijenac Augusta Cesarca 36, Osijek da tužitelju Tinu Gjurgeviću, OIB: 92527556743, Antuna Kanižlića 10, Osijek, solidarno isplate na ime naknade imovinske i neimovinske štete iznos od 1.325,00 EUR s zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do konačne isplate po stopi zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se I-tuženiku Anti Perkoviću, OIB: 80845691701, J. J. Strossmayera 29, Osijek i II-tuženiku Osnovnoj školi Vladimira Becića Osijek, OIB: 81418806612,

Vijenac Augusta Cesarca 36, Osijek da tužitelju Tinu Gjurgeviću, OIB: 92527556743, Antuna Kanižlića 10, Osijek, solidarno naknade prouzročeni parnični trošak, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do konačne isplate po stopi zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana."

u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju Tinu Gjurgeviću iz Osijeka, Antuna Kanižlića 10, OIB 92527556743 naknaditi I. tuženiku Anti Perkoviću iz Osijeka, Josipa Juraja Strossmayera 29, OIB 80845691701 prouzročeni parnični trošak u iznosu 2.906,25 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. srpnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju Tinu Gjurgeviću iz Osijeka, Antuna Kanižlića 10, OIB 92527556743 naknaditi tuženici Osnovnoj školi Vladimira Becića iz Osijeka, Vijenac A. Cesarca 36, OIB: 81418806612 prouzročeni parnični trošak u iznosu 2.691,78 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. srpnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

IV. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška II. tuženica se odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi je 3. svibnja 2017. tužitelja fizički napao I. tuženik te mu je udarcem u glavu i uho prouzročio tešku tjelesnu ozljedu u vidu perforacije (puknuća) bubnjića (membrane timpani). Napad se dogodio za vrijeme trajanja školskog odmora u prostorijama II. tuženika. Tužitelj i I. tuženik su zajedno pohađali predmetnu OŠ Vladimir Becić te su bili u istom razredu. I. tuženik je godinama sustavno maltretirao

fizički i psihički tužitelja o čemu je bila upoznata razrednica, pedagoginja i ravnateljica II. tuženika. II. tuženik nije poduzeo niti jednu radnju u cilju sprječavanja konstantnog nasilja I tuženika prema tužitelju, a što je kulminiralo nanošenjem teške tjelesne ozljede tužitelja od strane I tuženika na mjestu koje bi trebalo pružiti sigurnost svim svojim učenicima te kao takvo biti mjesto nulte tolerancije na nasilje. Protiv I. tuženika je vođen kazneni postupak poslovni broj: KM-DO-82/2017 pred nadležnim Općinskim državnim odvjetništvom zbog kaznenog djela protiv života i tijeka-teške tjelesne ozljede iz čl. 118. st. 1. KZ/11. Postojanje kontinuiteta napada I. tuženika prema tužitelju uz evidentno nereagiranje II. tuženika iako se napadi događaju u prostorijama škole, tužitelj dokazuje između ostalog i e-mail korespondencijom gdje roditelj tužitelja Zoran Gjurčević moli povratnu informaciju od ravnateljice II. tuženika Tatjane Kristek, vezano za incident koji se dogodio između tužitelja i I. tuženika krajem školske godine 2013/2014. U navedenom mailu odgovorna osoba II. tuženika navodi kako je u "gužvi oko usvajanja Kurikuluma" i da ju "iznenađuje obraćanje" zabrinutog roditelja tužitelja. Ravnateljicu osnovne škole koje je mjesto nulte tolerancije na nasilje i koje je u obvezi osigurati sigurnost svih učenika "iznenađuje" upit zabrinutog roditelja učenika koji godinama trpi nasilje od strane školskog kolege i koje kulminira teškom tjelesnom ozljedom tužitelja u prostorijama osnovne škole. I. tuženik nakon štetnog događaja u Internet komunikaciji sa tužiteljem navodi: "Brate puko sam mu šamar sa pol snage puko mu bubnjić šta b bilo da ga puno svom snagom jbg" iz čega je zavidno da I tuženik ne ističe kajanje zbog svog štetnog čina i da je svjesno prouzročio štetni događaj. Tužitelj je pokušao mirnim putem riješiti predmetni spor, ali je II. tuženik u cijelosti otklonio zahtjev tužitelja dok se roditelji I. tuženika nisu očitovali na opomenu. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj nije mogao pohađati satove učenja gitare, trpio je fizičke bolove i strah i imao je naruženje te je trebao tuđu pomoć i njegu. Odgovornost I. tuženika proizlazi iz načela subjektivne krivnje proklamirane čl. 1049. Zakona o obveznim odnosima koji kaže da krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom. Odgovornost II. tuženika proizlazi iz odredbe čl. 1058. st. 1. Zakona o obveznim odnosima koja kazuje za štetu koju drugom prouzroči maloljetnik dok je pod nadzorom skrbnika, škole ili druge ustanove odgovara skrbnik, škola odnosno druga ustanova, osim ako dokažu da se nadzor obavljali na način na koji su obvezani ili bi šteta nastala i pri brižljivom obavljanju nadzora. Nesporno je kako je šteta nastala za vrijeme školskog odmora dok su tužitelj i I. tuženik bili pod nadzorom II. tuženika, a nadzor kao takav nije obavljan na način na koji je II tuženik obavezan. Tužitelju je povrijeđeno njegovo pravo osobnosti i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje te isti temeljem čl. 1100 Zakona o obveznim odnosima ima pravo na naknadu neimovinske štete, a temeljem istog Zakona ima pravo i na naknadu imovinske štete dok I. tuženik i II. tuženik odgovaraju solidarno sukladno čl. 1058. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

2. I. tuženik u odgovoru na tužbu navodi da I. tuženik prvenstveno čini spornim navode sadržane u historijatu predmetne tužbe. Ovo iz razloga što ističu da tužitelj u tužbi samo djelomično, odnosno fragmentarno iznosi tijek događanja koji su prethodili štetnom događaju. I. tuženik ističe kako je do samog štetnog događaja koji je rezultirao nastankom teške tjelesne ozljede u vidu perforacije bubnjića tužitelja došlo uslijed ponašanja, odnosno postupanja samog tužitelja prema I tuženiku. Naime, neposredno prije nastanka štetnog događaja tužitelj je I. tuženiku najprije podmetnuo nogu prilikom silaska niz stube školskog hodnika, a nedugo nakon toga tužitelj je bezrazložno I. tuženika snažno udario rukom u potiljak glave na što je I. tuženik reagirao na način da

je povratno udario tužitelja otvorenim dlanom po lijevoj strani lica. Obzirom na naprijed navedeno I. tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti tužitelja za nastanak štetnog događaja i same neimovinske štete budući smatraju kako je sam tužitelj svojim postupanjem odnosno fizičkim napadom na I tuženika isprovocirao reakciju I. tuženika što je rezultiralo nastankom gore navedene ozljede. Podredno u smislu odredbe čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima I. tuženik ističe i prigovor tzv. podijeljene odgovornosti, odnosno skrivljenog doprinosa oštećenika nastanku štetnog događaja.

3. II. tuženik u odgovoru na tužbu ističe da se tužbi i tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti i u osnovu i visini. To stoga jer, a protivno navodima tužbe, ne postoji odgovornost II. tuženika za naknadnom štete u smislu čl. 1058. Zakona o obveznim odnosima. Naime, II. tuženik ne osporava činjenicu da je tužitelj od strane I. tuženika za vrijeme trajanja školskog odmora zadobio tešku tjelesnu ozljedu. Međutim, obzirom da nikakvih propusta u obavljanju nadzora u konkretnom slučaju nije bilo i obzirom da se sam događaj dogodio u vrijeme, na mjestu i na takav način da ga unatoč uredno obavljenom nadzoru realno nije bilo moguće spriječiti, to ne postoji (ni djelomična) odgovornost II. tuženika za nastanak štetnog događaja. Za napomenuti je, a uzimajući u obzir činjenicu da tužitelj potražuje naknadu štete zbog događaja od 3. svibnja 2017., da od nikakvog značaja za odluku u ovom postupku nisu navodi tužbe o navodnom "sustavnom maltretiranju" i postojanju "kontinuiteta napada I. tuženika prema tužitelju". Podredno se ističe prigovor da je tužitelj odgovoran za nastanak štetnog događaja obzirom da, iz izjava mlt. svjedoka očevidaca, proizlazi kako je upravo tužitelj inicirao incident.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u preslike pisanih izjava očevidaca spornog događaja i preslike dokumentacije vezane za pedagoške mjere (list 39 do 55 spisa), saslušao tužitelja, I tuženika, zakonskog zastupnika II tuženika Tatjanu Kristek te svjedoke Tomislava Kišu, Matiju Brbotu, Zrinku Šabić, Zvonimiru Radić-Sršić, Lovru Kladarića, Sašu Svića, te izvršio uvid u izjave I tuženika Ante Perkovića, tužitelja Tina Gjurgevića, učenika Luke Kovača, Marka Sklizovića te izvršio uvid u spis Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku KM-DO-82/2017.

4.1. Na raspravi 28. rujna 2023. sud je odbio prijedlog za saslušanje svjedoka Luke Kovača i Mate Matoševića. Sud je, također, odbio prijedlog za saslušanjem tužitelja i roditelja tužitelja Sanje i Zorana Gjurgevića.

5. Ocjenom provedenih dokaza i to kako svakog pojedinog tako i njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud nalazi tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti.

6. Iz iskaza tužitelja Tina Gjurgevića proizlazi da je 2017. išao u 8 razred OŠ VLADIMIR BEČIĆ, a tuženik je išao sa njim u isti razred. Dana 3. svibnja 2017. godine sve je krenulo sa sata matematike. Iza njega je sjedio tuženik. Netko ga je udario nekoliko puta otvorenim dlanom po stražnjem dijelu glave, ali nije znao tko. Na zadnji udarac profesor je rekao "Perkoviću daj ohladi s tim" ili nešto slično i on je pretpostavio da ga je udario tuženik. U razredu je tada bila igra "šalji dalje" odnosno kad te netko udari moraš udariti nekog drugog. On nije sudjelovao u toj igri jer se protivi nasilju. Bio je ljut

što ga je ometao na satu. Nedugo nakon toga je zvonilo i sa gornjeg kata škole su stepenicama silazili dolje te je na stepenicama pružio ruku prijatelju iz suprotnog razreda, kad se okrenuo primio je udarac šakom u područje trbuha, a udario ga je tuženik. Nakon toga je dobacio "tako ti treba kad me spotičeš", ili nešto slično. Nakon toga je ostao sjediti na stepenicama budući je izgubio zrak. Kad se ustao i spustio niz stepenice zatekao je tuženika kako stoji uz vješalice za jakne, a bio je jako ljut, nakon toga ga je udario otvorenim dlanom po stražnjem dijelu glave kao što je on njega udario pod satom, odnosno pretpostavlja da ga je on udario. Nakon toga tuženik se naglo okrenuo i zadao mu udarac otvorenim dlanom preko lijevog uha. Kad je pokušao izjednačiti tlak u uhu osjetio je da mu prolazi zrak i laganu bol u uhu. Može reći da tuženiku na stepenicama u školi nije podmetao nogu. Može reći da je nakon ovog događaja odmah potražio razrednicu koja je bila o kantini i obavijestio o događaju, a ona je kasnije kontaktirala roditelje. U bolnicu na pregled su ga odveli roditelji. Poznato mu je da su se njegovi roditelji nakon ovog incidenta žalili ravnateljici. U vrijeme velikog odmora u školi je obično bio dežuran jedan profesor koji bi bio na donjem katu. Taj profesor bi obično stajao kod glavnih vrata otprilike na sredini škole. Bilo je više incidenata s tuženikom, ne može točno izbrojiti koliko incidenata. Može reći da je bilo sigurno više od 15 do 20 incidenata, on incidente nije prijavljivao razrednici. Nije prijavljivao razrednici budući je to par puta pokušavao riješiti s razrednicom, ali nije htio biti crna ovca koja se žali na sve. Može reći da je sa tuženikom stalno bilo incidenata. Dana 3. svibnja 2017. je reagirao budući je to bila kap koja je prelila čašu. Na jednom satu tjelesnog prije ovog incidenta tuženik se zaletio, dok je on ležao i skočio na njega tako da su ga bolila leđa. Može reći da ga je tuženik udarao iz dana u dan. On to nije prijavljivao razrednici, a kad je pokušao riješiti problem s razrednicom to nije funkcioniralo. Roditeljima ne bi rekao za svaki incident, ali kad bi se dogodilo nešto agresivnije kao ovo onda bi rekao. Koliko se sjeća povodom ovog incidenta 3. svibnja 2017. bio je na razgovoru kod ravnateljice, ali naknadno zbog toga što je imao ozljede morao je hitno na pregled. Kada bi o incidentima sa tuženikom obavijestio roditelje oni bi prvo poludili, pa bi to pokušali riješiti sa njim, a onda bi obavijestili školu. Oni su školu obavijestili sigurno preko 10 puta. U to je potpuno siguran zbog toga što je išao na više od 10 razgovora. Osim s tuženim imao je problema sa par učenika koji su ga također maltretirali. Te događaje ne bi uvijek prijavio razrednici, zbog tih prijava bi on "snosio veću štetu" zbog toga što se nitko ne bi družio sa njim. Ponekad bi roditeljima prijavio što su mu radili drugi učenici, a roditelji bi to pokušali riješiti u školi, a to su prijavili sigurno 3 do 4 puta. U to je potpuno siguran. Na nalazu je pisalo da je dobio tešku tjelesnu ozljedu odnosno zadobio je perforaciju bubnjača, što piše u medicinskoj dokumentaciji. Dana 3. svibnja 2017.g na satu matematiku nije prijavio profesoru da ga netko ometa u nastavi. To nije prijavio budući taj profesor nije reagirao na takvo ponašanje, odnosno u prijašnjim slučajevima kad bi pokušao nešto prijaviti on ne bi reagirao, a radi se isključivo o profesoru iz matematike. Može reći da je na satu tjelesnog bio profesor tjelesnog Miro, ali ne zna prezime. Da je bio taj profesor siguran je budući ga je taj profesor pustio da ide kući. Nakon toga nije bi na pregledu. Nije siguran da li su zbog incidenata zvali policiju, zato što on obično nije htio biti taj koji nešto prijavljuje. Da se njega pitalo on ne bi uopće reagirao niti na jedan incident. Može reći da nakon nekoliko dana nakon ozljeđivanja uha je skočio sa pješačkog mosta, ali nije pozivao "generaciju" da skoči s mosta. Pri skoku je imao gumeni čepić u uhu. Može reći da je bio upoznat od strane škole da se u slučaju incidenata može obratiti ravnateljici, profesoru, bilo kome u školi, ali je shvatio da to ne funkcionira, zato što oni pokušavaju pomiriti učenike, a ne riješiti problem.

6.1. Iz iskaza tužitelja 12. svibnja 2026. proizlazi da nakon ozljeđivanja nije ostao u bolnici. Kod kuće je mogao hodati, mogao je sam otići na wc, mogao se sam presvući. Par dana nije išao u školu, ali misli da je, a kako je bio blizu kraj školske godine, išao u školu. Tehnički je mogao u školu ići sam. Njegovi roditelji su uz njega bili 10-ak do 15-ak dana nakon incidenta da bi se uvjerali da je s njim sve u redu, pretpostavlja da su ga i vodili u školu. Na zadnji dan škole je skakao sa mosta i navodi da je to bilo u vrijeme kad mu je bio povrijeđen bubnjić. Kad je došao do mosta nitko mu nije morao pomagati niti ga je itko morao nositi. Nitko mu nije morao pomoći da sam skače s mosta. S mosta je na zadnji dan škole skakao otprilike mjesec do mjesec i pola dana nakon incidenta od 3.5.2018.

7. Iz iskaza tuženika Ante Perkovića proizlazi da je sa tužiteljem išao u isti razred OŠ VLADIMIR BECIĆ. Može reći da 3. svibnja 2017. na satu matematike nije bilo ništa sporno, ne sjeća se da se nešto dogodilo, a tužitelja on nije udario, a nije cijelo vrijeme bio na svome mjestu budući je išao rješavati zadatke s drugim učenikom koji je sjedio iza njega, tako da se nešto dogodilo dok nije bio na svom mjestu. Nakon završetka sata stepenicama su krenuli prema dolje i u jednom trenutku mu je na stepenicama podmetnuo nogu, ali nije vidio tko. Počeo je padati, ali se uspio uhvatiti za rukohvat i nije pao. Kad se okrenuo iza njega najbliži je bio tužitelj. Mislio je da mu je on podmetnuo nogu pa ga je gurnuo. On se sagnuo i rekao da je ostao bez zraka i on je sišao u prizemlje sa učenikom iz razreda. Dok je vješao u prizemlju jaknu netko ga je udario s leđa, a kada se okrenuo vidio je tužitelja i on je njega udario otvorenim dlanom. Učenik koji je tada bio sa njim zove se Matej Matošević. Bilo je nekoliko incidenata između njega i tužitelja, ali sigurno nije bilo preko 10. Ne sjeća se posebno incidenata, ali zna da su se posvađali i nakon toga bi njegovi roditelji došli u školu. Može reći da je događaju bilo prisutno dosta učenika, ali ne može reći točno tko je sve bio. Može reći da je učenik Luka Kovač bio na stepenicama kraj njih i vidio je što se dogodilo. Povodom događaja od 3. svibnja 2017. izrečen mu je ukor. Povodom događaja od 3. svibnja 2017. bio je na razgovoru u policiji, u Centru za soc. skrb i više puta u Državnom odvjetništvu. Dobio je kaznu za dobrotvorni rad. Povodom ovog događaja je imao nakon par dana razgovor sa razrednicom i misli da je imao razgovor sa ravnateljicom, ali to ne može sa sigurnošću potvrditi. Povodom drugih incidenata, kojih je bilo između njega i tužitelja, tužitelj je govorio da to nije nikome govorio, a povodom tih incidenata nitko ga nije zvao, odnosno nije razgovarao ni s razrednicom ni ravnateljicom. Može reći da je do incidenta na stepenicama došlo dva dana nakon 1. maja te je cijeli razred bio dobar s tužiteljem, i cijelu godinu prije toga su bili u dobrim odnosima, a nakon ovog događaja 90% muškog razreda se nastavilo družiti sa njim, a ne s tužiteljem.

8. Iz iskaza zakonskog zastupnika II tuženika Tatjane Kristek proizlazi da je ravnateljica OŠ VLADIMIR BECIĆ, a to je bila i 2017.. Tužitelja i tuženika poznaje i oni su bili učenici OŠ VLADIMIR BECIĆ. Dana 3. svibnja 2017. za vrijeme, misli velikog odmora, došla je razrednica Marica Vinković sa tužiteljem do nje. Rekla je da je došlo do incidenta te da ne zna nikakve detalje te da se tužitelj žali da ga boli uho. Ona je tada već uspostavila kontakt s roditeljima, misli oca tužitelja, misli da je tužitelj zvao tatu i odlučili su nazvati hitnu pomoć. Hitna pomoć nije htjela izlaziti jer se nije radilo o ozbiljnoj ozljedi već da ga dovezu roditelji. Ponovno su kontaktirali roditelje i oni su navodno bili na terenu i nisu mogli doći. Nakon toga su ponovo zvali hitnu koja ponovno nije htjela doći te su po protokolu oni kao škola odlučiti odvesti dijete u bolnici. U bolnicu

je tužitelja trebala odvesti razrednica, a ona je trebala održati njen sat, no međutim, u školu je došla majka tužitelja i odvezla ga u bolnicu s time da su se dogovorili da će o tome biti obaviještena policija. Nakon što je majka odvela Tina u bolnicu odmah je pozvan I tuženik Ante Perković sa razrednicom, a pozvala ga je razrednica s time što je s njim došao Luka Kovač. Misli da je ona u međuvremenu već obavijestila policiju. Koliko se sjeća Ante Perković je rekao da mu je na stepenicama tužitelj podmetnuo nogu, da se on okrenuo i udario ga u trbuh, da kad su sišli do stepenica da je došao tužitelj koji ga je udario u stražnju stranu glave i on se naglo okrenuo i vratio mu. Navode I-tuženika potvrdio je i Luka Kovač. Razrednica je razgovarala sa učenicima u razredu i velik broj tih učenika je potvrdilo tu priču. Poznat joj je jedan incident između tužitelja i I tuženika od kojeg je obaviještena putem e-mail od strane oca tužitelja od kojih su obje strane pozvane na razgovor. Po njoj nije točno da bi roditelji tužitelja prijavljivali incidente između tužitelja i I-tuženika. O svakoj obavijesti ili prijavi postoje tragovi i svaki incident moraju prijaviti. Dio priče "rješavaju" razrednici ili stručna služba bez ravnateljice. Pismeni trag o takvim prijavama mora postojati. Osim navedena dva incidenta drugih priznanja o incidentima tužitelja i I tuženika nema. Može reći da je tužitelj osim sa I-tuženikom imao problema sa drugim učenicima, a te incidente je u dva navrata prijavio otac tužitelja, s time da bi otac tužitelja prijavu podnio nekoliko dana kasnije od događaja, pa je teško bilo na to reagirati. Za događaj od 3. svibnja 2017. I-tuženik je dobio mjeru strogog ukora, a tužitelj je dobio pedagošku mjeru opomene. Mjere su izrečene prema Pravilniku o pedagoškim mjerama i donose se na različitim distancama. Obje mjere su donesene za događaj od 03. svibnja 2017. i isključivo za taj događaj. Razlika u izrečenim pedagoškim mjerama bila je iz razloga što su roditelji tužitelja donijeli medicinsku dokumentaciju iz koje je bilo vidljivo da je zadobio tjelesnu ozljedu. Protiv mjere izrečene tužitelju, roditelji su uložili prigovor. Ona je kao ravnateljica odlučila da usvoji prigovor i ukine tu izrečenu pedagošku mjeru. Napominje da pedagošku mjeru izriče razrednica. Može reći da je tužitelj izjavio dao dva do tri dana nakon događaja budući je bio u bolnici i u svojoj izjavi je on tvrdio da nije podmetnuo nogu, a to je uzela u obzir pri odluci o ukidanju pedagoške mjere. Slaže se da bi udarac dlanom s leđa bilo izazivanje, ali takvu odluku bilo je jako teško donijeti. Može reći da u školi postoji godišnji plan i program rada OŠ VLADIMIRA BECIĆA za pojedinačnu školsku godinu, a koji se nalazi na web. stranici OŠ. U tom planu se nalaze i dežurstva nastavnika i profesora kao i plan prevencija vršnjačkog nasilja. Na kraju svakog polugodišta i svake godine sastavljaju se izvješća o realizaciji preventivnih programa. Može reći da postoji Pravilnik u slučaju nasilja..., a postoji i Protokol o postupanju u slučaju nasilja. Po tim propisima je škola dužna postupiti. Što se tiče prevencija vršnjačkog nasilja provode se radionice, razgovori s učenicima, razgovori sa roditeljima, roditeljski sastanci, suradnja sa PU Odjelom za prevenciju. Svaki veliki odmor je pojačano dežurstvo profesora tako da su 2 profesora na katu, 2 u prizemlju te dvoje ili troje u blagovaonici. Može reći da misli da je dana 3. svibnja 2017. dežurni profesor bio Damir Marušić. Prof. Damir Marušić još uvijek radi u OŠ VLADIMIR BECIĆ. Da li je taj profesor bio na sjednici učiteljskog vijeća na kojoj se donosila pedagoška mjera strogog ukora ne može se sjetiti, ali se može provjeriti u evidenciji. Može reći da se sporni događaj od 3. svibnja 2017. dogodio na samom početku velikog odmora tako da dežurni profesor nije došao do svog mjesta dežurstva tako da sporni događaj vjerojatno nije mogao ni vidjeti, a kao što joj je taj profesor tvrdio. Da li postoji pisana izjava dežurnog profesora ne može sa sigurnošću tvrditi, ali može provjeriti. Škola u prosjeku svake godine ima otprilike 330 učenika. Može reći da se događaj dogodio u jutarnjim satima. Kad je majka tužitelja došla u školu vezano za ovaj događaj rekla je " nadam se da ćete o ovome obavijestiti policiju." Po protokolu i

Pravilniku škola je dužna o takvim događajima obavijestiti policiju. I tuženiku nije izrečena mjera ukora radi ranijih incidenata prema tužitelju. Može reći da dana 3. svibnja 2017. od strane roditelja I tuženika nitko nije bio na razgovoru, možda su bili kod razrednice, ali o tome nema saznanja. S ocem tužitelja su imali razgovore vezano za taj događaj i psihologinja i pedagoginja i ona.

9. Iz iskaza svjedoka Tomislava Kiša proizlazi da je svibnju 2017. pohađao OŠ VLADIMIR BEČIĆ i to 8 razred. Tužitelja i I tuženika poznaje i oni su išli sa njim u razred. Može reći da između njih nije bilo sukoba ni u ranijim razredima niti u 8 razredu osim jednog sukoba. Do tog sukoba došlo je otprilike prije 2 godine. Do sukoba je došlo na način da je I tuženiku netko na stepenicama podmetnuo nogu te da je on skoro pao, pa se on okrenuo, a iza njega je stajao tužitelj Tin Gjurčević, koji mu je nešto bezobrazno rekao i Ante ga je lagano udario u pleksus, odnosno nije ga udario jako. I tuženik je išao sa stepenica, a sišao je i tužitelj te je on ponovno bio nešto bezobrazan te je tužitelj I-tuženiku udario šamar po licu, te mu je I tuženik uzvratio udarivši ga lagano po uhu. Nakon toga je tužitelj počeo plakati. Može reći da je na stepenicama stajao s desne strane uza zid, a tužitelj i I tuženik su bili kod rukohvata, udaljenost između njih je bila 2 metra. Između njih je bilo psovanja i od strane I tuženika i od strane tužitelja, a bilo je psovanja mame, a ne zna da li je bilo i drugih riječi, a i u razredu su inače tako psovali. Kad su sišli sa stepenica bio je malo više udaljen od njih misli oko 5 metara. Tin Gjurević je Anti Perkoviću rekao „jebem ti mater,“, ali da li je još što rečeno ne može se sjetiti jer je prošlo preko 2 godine. On nije vidio da bi tužitelj I tuženiku podmetnuo nogu na stepenicama. Prije samog događaja na satu matematiku nije bilo nikakvog „obračuna,“ između tužitelja i I tuženika. Škola VLADIMIR BEČIĆ ima organizirane nastavnike koji paze na red, koji se šetaju, ali to nema svaki put. Oni znaju piti kavu i pušiti u vrijeme kad su dežurni, a to za vrijeme velikog odmora čine ispred škole i u dvorištu, budući da oni za veliki odmor mogu izaći van. Za vrijeme događaja nije primijetio nekog od učitelja da bi šetao hodnikom i ne zna da li je netko od učitelja intervenirao prilikom sukoba. On nije kod ravnateljice davao izjavu, a njega je Tin Gjurčević optužio da mu je on podmetnuo nogu. Ne zna tko je toga dana bio dežuran. Mogu reći da inače u razredu nije bilo sukoba između učenika. Kada je tužitelj dobio udarac u pleksus on se sagnuo budući mu je izbijen zrak na 2 do 3 sekunde, zavisno od toga koliko je bio jak udarac, a I-tuženik tužitelja nije jako udario. Može reći da nije vidio tko je tužitelju podmetnuo nogu, ali je tužitelj bio iza I-tuženika. Može reći da se sa tužiteljem ne druži niti se viđaju, a sa I-tuženikom se druži i češće ga viđa. Može reći da na školi radi prof. Zvonimira Radić Sršić kao profesorica engleskog i njemačkog jezika.

10. Iz iskaza svjedoka Matije Brbote proizlazi da je zaposlen u OŠ VLADIMIR BEČIĆ kao učitelj matematike. Tužitelj i I-tuženik su njegovi bivši učenici. Može reći da nema nikakvih saznanja o tome da bi između tužitelja i I tuženika bilo nekakvih sukoba. Dana 3. svibnja 2017., koliko on zna nije bilo nikakvih sukoba između učenika. U školi je nekoliko učitelja raspoređeno na dežurstvo tijekom dana. On radi kao satničar, odnosno pravi između ostalog i dežurstva. Dežurni učitelji koji imaju na početku nastavu dočekaju učenike kada dolaze u školu, dežuraju, na odmoru budu u holu škole, u kuhinji sa djecom i ispraćaju djecu kada završe sa nastavom. Kada je lijepo vrijeme i kada ne nose preobuku za vrijeme velikog odmora učenici su mogli izaći ispred škole, a sada više ne mogu. Može reći da misli da na učiteljsko vijeće vezano

za ovaj događaj nije bio i misli da nije dobio poziv od ravnateljice, odnosno toga se ne sjeća. Ako učitelji nisu dežurni oni za vrijeme velikog odmora mogu izaći ispred škole popiti kavu i popušiti cigaretu. Ne sjeća se da je dana 3. svibnja 2017. bio dežuran. Ne sjeća se da bi u svibnju 2017. između tužitelja i I-tuženika došlo do bilo kakvog sukoba za vrijeme dok je bio dežuran. Raspored dežurstava za učitelje stoji na oglasnoj ploči. Prema rasporedu dežurstava koji mu je danas predložen vidi da je bio dežuran ujutro. Može reći da u drugoj koloni gdje piše „za vrijeme velikog odmora„ su upisani učitelji koji dežuraju za vrijeme velikog odmora. Prema rasporedu dežurstava misli da su kolegica Sršić i on bili dežurni i bili na nastavi u prvim satima. Učitelji koji su upisani u rubriku „za vrijeme velikog odmora„ su učitelji koji dežuraju u holu. U koloni „blagovaonica„ je koliko vidi bila dežurna jedna učiteljica. U kolonama „I smjena„ i „II smjena„ su učiteljice razredne nastave koje dežuraju na katu sa svojim razredom. Moguće je da su za vrijeme velikog odmora za kritičnog događaja bili dežurni učitelji Zrinka Šabić, Saša Savić i Lovro Kladarić koji su još uvijek zaposleni u OŠ VLADIMIR BEČIĆ. Ne sjeća se da bi na njegovom satu matematike prije velikog odmora bilo ikakvih sukoba ni incidenata između tužitelja i I tuženika, a nitko mu se nije niti požalio. Može reći da pedagošku mjeru izriče razrednik, a misli da o tome odlučuje razredno vijeće, odnosno skup svih učitelja koji predaju tom razredu. Ne sjeća se da bi u svibnju 2017. razredno vijeće odlučivalo o mjerama protiv tužitelja i I tuženika. Može reći da u školi obično ima oko 300-tinjak učenika, a u prvoj smjeni ih ima pola oko 150 učenika. Učitelja po smjeni bude barem 10. Može reći da se ne sjeća da li je ikada pozvan od strane ravnateljice dati izjavu povodom štetnog događaja. Nenastavno osoblje, odnosno čistačice i domari ne dežuraju. Povodom štetnog događaja bi se trebao pozvati dežurni učitelj koji bi trebao smiriti situaciju i uputiti učenike na rješavanje problema s razrednikom. Dežurni učitelj o događaju treba obavijestiti ravnatelja odnosno ravnateljicu i ako ima ozlijeđenih pozvati hitnu pomoć te po potrebi pozvati policiju i druge službe. Dežurni učitelj nema obvezu sastaviti pismeno izvješće odnosno misli da ne treba sastavljati pisano vijeće. Može reći da u školi postoji Pravilnik u slučaju nasilja i Protokol o postupanju u slučaju nasilja i s tim je manje-više upoznat. Ne zna tko donosi Pravilnik i Protokol, niti zna gdje se oni nalaze. Može reći da je bilo nekih sukoba, djeca bi mu se obratila, on bi se obratio razrednici, a dalje bi razrednica vodila rješavanje sukoba.

11. Iz iskaza svjedoka Zrinke Šabić proizlazi da je u OŠ "VLADIMIR BEČIĆ" zaposlena 6 godina kao učiteljica glazbene kulture. Iz priče joj je poznato da je bilo nekakvog sukoba između mlt. tužitelja i mlt. I tuženika, ali osobno nije ništa vidjela. Ne zna kada se taj sukob dogodio. Raspored dežurstava za učitelje se pravi s obzirom na broj sati koji je određen koji učitelji imaju taj dan i prema učiteljima koji su taj dan prisutni u školi. Uvijek bude dežurno više učitelja, ovisno o tome koliko učitelja je tada prisutno. Učitelji budu dežurni u blagovaonici i po hodnicima na donjem katu. Na gornjem katu škole odvija se razredna nastava. Može reći da za vrijeme dežure učitelji šetaju po hodnicima, odnosno obilaze hodnik. Dežurni učitelji za vrijeme velikog odmora ne izlaze izvan škole. Postoji interni pravilnik škole, kućni red škole, statut škole, te postoji pravilnik o vrednovanju ponašanja učenika odnosno o pedagoškim mjerama. Nastavnici, odnosno učitelji, su upoznati o Pravilniku o vrednovanju ponašanja, a ti pravilnici se čitaju i roditeljima na roditeljskom sastanku te se nalaze i na stranici škole. Ne zna da li je na sjednici nastavnog vijeća raspravljano o spornom događaju. Na početku godine se zna raspored sati za svakog učitelja posebno, kao i raspored dežurstava, taj raspored dobijemo putem e-mail, u papirnom formatu, te bude

obješeno na oglasnoj ploči u školi. Ne sjeća se da li je bila pozvana vezano za sporni događaj. Ne sjeća se kakav je raspored nastave bio 2017..

12. Iz iskaza svjedoka Zvonimire Radić-Sršić proizlazi da u OŠ "VLADIMIR BEČIĆ" zaposlena je kao nastavnica, odnosno profesorica engleskog jezika oko 17 godina. Poznati su joj bivši učenici ovdje tužitelj Tin Gjurčević i I tuženik Ante Perković. Čula je da je između njih dvojice došlo do nekakvog sukoba, ali nije bila prisutna. Što se dežurstva tiče uvijek je dežurno više učitelja, najmanje troje. Učitelji su obično raspoređeni da su tri učitelja u prizemlju, s time da su najmanje dva u kuhinji, a ostali su na hodniku. Može reći da ona za vrijeme dežurstva ne izlazi van iz škole, a nije joj poznato da bi neki drugi profesori izlazili iz škole. Postoji više pravilnika o kojima informirano i djecu i roditelje na roditeljskom sastanku, a i sami razmjenjuju informacije između sebe na primjer za vrijeme učiteljskog vijeća i razrednog vijeća. Koliko ima informaciju, odnosno koliko joj je poznato o spornom događaju je sastavljeno pisano izvješće. U slučaju sličnih događaja ukoliko je prisutna ravnateljica škole, odmah je o tome obavještavaju, ako je potrebno pozivaju hitnu pomoć, uvijek se sastave izviješća, odnosno događaj se mora dokumentirati, uzimaju se izjave učenika, o događaju se raspravlja na razrednom vijeću. Ne sjeća se da li je između tužitelja i I tuženika bilo nekih drugi incidenata. Ne sjeća se da li je bila prisutna na učiteljskom vijeću kad se govorilo o spornom događaju. Može reći da kada završi sat i kada učenici izađu iz učionice, mora zaključati učionicu te ako je dežurna onda ide na dežurstvo na hodnik, ovisno o tome u kojoj učionici se nalazi. Na svoje mjesto na dežurstvo stigne možda za minutu ili dvije. Ne sjeća se kakvog je ponašanja bio tužitelj, a ne sjeća se ni kakvog je ponašanja bio I tuženik. Nenastavno osoblje je uvijek na hodniku, radi se spremačicama, domaru i slično prema internom dogovoru i oni im pomažu za vrijeme dežure. Plan dežurstava dobije na početku školske godine e-mail-om, pismeno, putem oglasne ploče bude na učiteljskom vijeću. Raspored se može promijeniti tijekom godine ako je neki od učitelja bolestan, odsutan i slično. Raspored dežurstava bi trebao biti i na stranicama škole, a da li je bio ne zna.

13. Iz iskaza svjedoka Lovre Kladarića proizlazi da je u OŠ "VLADIMIR BEČIĆ" zaposlen kao vjeroučitelj 4 godine i to na pola radnog vremena. Poznati su mu tužitelj i I-tuženik. Poznato mu je da je između tužitelja i I tuženika bilo nekakvih trzavica, a da li je bilo fizičkog sukoba to ne zna. Kad je rekao trzavice, mislio je na neko verbalno dobacivanje, bacanje papirića, odnosno obično dječje ponašanje. Može reći da kada je došlo do sukoba između tužitelja i I tuženika on uopće nije bio nazočan u školi već je došao kasnije kada se policijski auto već nalazio pred školom. Može reći da je o tom događaju bilo raspravljano na učiteljskom vijeću, ali on nije bio prisutan, a zna da se o tome govorilo i kasnije. Može reći da je njega tijekom 2017. "kačilo", odnosno dopadalo, prema rasporedu dežurstvo na velikom odmoru što znači da je u prizemlju odnosno na raskršću stepenica i učionica. Dodaje da ako ima razrednu nastavu, odnosno mlađi uzrast učenika onda njega nema ujutro već dežura tek popodne. Profesori su za vrijeme dežure stalno prisutni u hodniku. Profesori za vrijeme dežure ne izlaze iz zgrade škole. Postoji kućni red škole, Statut škole i niz Pravilnika između kojih je jedan Pravilnik o kriznim situacijama u kojem je uključeno i nasilje. Taj pravilnik se nalazi na stranici škole i oglasne ploče u zbornici. Može reći da je taj Pravilnik donesen 2011.. Može reći da je o spornom događaju sastavljeno pismeno izvješće, uzete su izjave učenika, nastavnika i pozvani su roditelji. Ne zna tko je od

zaposlenika neposredno vidio sporni događaj. Između tužitelja i I-tuženika nije bilo drugih incidenata. Ukoliko je neki dežurni učitelj vidio sličnu situaciju on bi trebao napisati izvješće, a ukoliko takvog učitelja nije bilo, onda stručne službe, pedagoginja, ako ima psihologinja, ravnateljica. U OŠ "VLADIMIR BEČIĆ" na katu su niži razredi osnovne škole, osim što su dvije učionice za njemački i informatiku, a dogodi se i zamjena učionica. Učionice matematike je 2017. bila gdje je i danas odnosno dolje.

14. U iskazu svjedoka Saše Svića proizlazi da je u OŠ "VLADIMIR BEČIĆ" zaposlen kao profesor povijesti i to 15 godina. Poznati su mu tužitelj i I tuženik te mu je poznato da je između njih došlo do sukoba, ali nije bio očevidac tog događaja. Kad su svi saznali o tom događaju u školi saznao je i on, a o tome se pričalo i na sjednici nastavničkog vijeća. Kada završi sat, ako je dežuran, prvo mora sačekati da svi učenici izađu iz razreda, onda mora zaključati učionicu i tada odlazi na svoje mjesto dežuranja, a to traje oko minute. U pravilu u prizemlju budu dežurna tri učitelja, a budu i više, a na katu budu dežurna dva učitelja, a pomaže im i nenastavno osoblje i to čistačice i domar. Može reći da za vrijeme velikog odmora dežurni nastavnici ne izlaze izvan zgrade škole. Postoji interni akt škole kojim su uređeni konkretni incidenti, radi se o Statutu školu, Pravilniku o postupanju u takvim situacijama. Zaposlenici škole su upoznati s tim aktima. O spornom događaju ih je obavijestila ravnateljica na učiteljskom odnosno nastavnom vijeću. Odlučeno je da je sve provedeno prema protokolu, da će se izreži pedagoške mjere te da će se obavijestiti roditelji. Na njegovim satima nije bilo nikakvih incidenata između tužitelja i I tuženika. Ne sjeća se da bi za vrijeme trajanja odmora bilo incidenata između njih dvojice, ali misli da nije bilo. Kritičnog dana bio je dežuran na hodniku, a "pokrivao" je desno krilo škole gdje se nalaze učionice glazbenog, povijesti i hrvatskog jezika. Njegovo krilo je na suprotnoj strani od stepenica. Taj dio oko stepenica trebali su pokrivati ostali dežurni učitelji, ali se ne sjeća koji su to bili. Zvonimira Radić-Sršić i Zrinka Šabić su kritičnog dana bili dežurni i bili su na svojim mjestima. Nema nikakve primjedbe na ponašanje tužitelja, pod njegovim satima je bio uredu.

15. Iz zapisnika o izjavi učenika I tuženika Ante Perkovića (list 40 spisa) od 11. svibnja 2017. proizlazi da su hodali na početku stepenica i njemu je Tin podmetnuo nogu i skoro je pao. On je njega udario i kada je sišao sa stepenica on je njega lupio jako u glavu dok ga on nije vidio i on je njemu vratio.

15.1. Iz zapisnika o izjavi učenika svjedoka Luke Kovača (list 41 spisa) od 11. svibnja 2017. proizlazi da su šetali niz stube i Tin je Anti podmetnuo nogu da padne no Ante nije pao te se okrenuo i udario ga. Kada su sišli niz stube Tin je Anti opalio "čušku" iz sve snage i Ante se okrenuo te mu opalio šamar. Tin je bio bijesan i rekao mu je "šta hoćeš ti majmune?" dok mu je udario "čušku".

15.2. Iz zapisnika o izjavi učenika I tuženika Ante Perkovića (list 42 spisa) od 11. svibnja 2017. proizlazi da jedino što nije rekao je da je on (Tin) njega izvrijeđao dok su on, Fran i Luka pročali na užini, a što se tiče sata matematike, ne sjeća se ničeg osim toga da ga je netko udario. Nije vidio tko i da se Tin okrenuo i krenuo njega udariti, ali se uspio izmaknuti.

15.3. Iz zapisnika o izjavi učenika tužitelja Tina Gjurgevića (list 43 spisa) od 11. svibnja 2017. proizlazi da ga je u srijedu (3. svibnja 2017.) učenik Ante Perković zadirkivao pod 2. satom matematike udarajući ga iz klupe iza otvorenom šakom po stražnjem dijelu glave najmanje 2 puta, ako ne i više. Pod odmorom kada su silazili niz stepenice učenik Ante Perković naglo se okrenuo i udario ga šakom u trbuh. Nakon toga je sjeo na pod pošto nije mogao hodati, a Ante Perković mu je rekao "to ti je tako kad me spotičeš" na što je on odgovorio da ga nije spotaknuo. Nakon manje od minute sišao je u prizemlje i udario Antu Perkovića otvorenom šakom po stražnjem dijelu glave na isti način na koji je on njega udario na satu matematike. Nakon toga se on okrenuo i udario mu šamar po lijevom uhu desnom rukom. Poslije toga je čuo da mu pišti u uhu i kada je pokušao izjednačiti tlak u ušima tako što sam začepio nos i puhao, osjetio je da mu zrak prolazi kroz lijevo uho. Nakon toga je otišao potražiti razrednicu na užini, ali je tamo nije bilo pa je otišao natrag prema stepenicama. Na putu prema stepenicama je sreo razrednicu i rekao joj da mu je bubnjić pukao zbog udarca.

15.4. Iz izjave učenika Marka Sklizovića (list 45 spisa) proizlazi da kada se dogodio incident on je bio gore, na katu. Bio je redar pa je ostao obrisati ploču, a kada je čuo glasan udarac brzo je sišao dolje i vidio da Tin Gjurgević čući dok je Ante Perković stajao. Nije znao što se dogodilo dok god mu nisu ostali ispričali.

15.5. Iz izjave učenika (list 46 spisa) proizlazi da su silazili sa sata matematike dolje na likovni i odjednom je vidio Tina kako sjedi na stepenicama. Kada su sišli dolje Tin je da leđa lupio Antu i Ante se okrenuo i vratio njemu šamarom.

15.6. Iz izjave učenika Luke Kovača (list 47 spisa) proizlazi da su šetali sa matematike stubama dolje i Tin je Anti podmetnuo nogu da padne niz stube i kada se Ante okrenuo Tin se počeo smijati i Ante ga je gurnuo, ali ne na stube, već nazad. Kada smo sišli dolje, dok je Ante ostavljao torbu, Tin je došao s leđa i udario Antu svom snagom po glavi. Kada se Ante okrenuo, on mu je rekao nešto kao "šta ti je majmune?" Ante ga je znatno slabije nego Tin njega udario po glavi.

15.7. Iz izjave učenika (list 48 spisa) proizlazi da je on krenuo silaziti niz stepenice, a onda je vidio da je Tin podmetnuo nogu Anti, ali Ante nije pao, nakon toga Ante je podmetnuo nogu Tinu te je on pao. Nakon što su se spustili, dok su ostavljali stvari, Tin je ljutito došao i svom snagom udario Antu s leđa po glavi, nakon toga Ante se okrenuo te opalio šamar Tinu.

15.8. Iz izjave učenika (list 49 spisa) proizlazi da kada je zvonilo za početak 2 velikog odmora silazili su s kata u prizemlje. U međuvremenu dok su se spuštali Tin Gjurgević nastavio je provocirati u njegovom stilu, na stepenicama podmetnuo je Anti nogu na što je Ante reagirao upozorenjem da mu to više ne radi. Zatim Tin nije prestajao, te je udario Antu odostraga po glavi na što je Ante reagirao vraćenim udarcem tj. šamarom po lijevome obrazu. U tom trenutku Tin se počeo žaliti na "bol u uhu" te je odlučio potražiti Antu na užini. Kada ga je pronašao izvrijeđao ga je te mu rekao "vidiš li što si mi napravio?", "glupane jedan" i izrekao je mnoge psovke.

15.9. Iz upozorenja OŠ Vladimira Becića (list 50 spisa) od 15. svibnja 2017. utvrđeno je da je učeniku Anti Perkoviću izrečena pedagoška mjera strogog ukora.

15.10. Iz obrazloženja pedagoške mjere od 11. svibnja 2017. (list 51 spisa) utvrđeno je da je 3. svibnja 2017. poslije drugog sata kada su se učenici spuštali stepenicama Anti je podmetnuta noga koji nije pao ali se okrenuo i snažno udario Tina Gjurgevića u stomak. Kada su sišli dole Tin je uzvratio udarac sa stražnje strane po glavi. Ante se okrenuo i snažno uzvratio udarac po licu i uhu. Tin se odmah požalio i zatražio od razrednice pomoć rekavši da mu je puknuo bubnjić.

15.11. Iz upozorenja OŠ Vladimira Becića od 15. svibnja 2017. (list 52 spisa) utvrđeno je da je učeniku Tinu Gjurgeviću izrečena pedagoška mjera opomene.

15.12. Iz obrazloženja pedagoške mjere OŠ Vladimir Becića od 11. svibnja 2017. (list 53 spisa) utvrđeno je da je 3. svibnja 2017. poslije drugog odmora, pri silasku s prvog kata, Anti netko podmetnuo nogu. Navodno je to učinio Tin. Ante se okrenuo i udario Tina u stomak. Po silasku dolje Tin je udario Antu P. kada mu je on uzvratio snažno i od udarca je došlo do ozljede uha.

15.13. Na izrečenu pedagošku mjeru roditelji Tina Gjurgevića su uložili prigovor (list 54 spisa).

15.14. Iz odluke OŠ Vladimira Becića od 31. svibnja 2017. (list 55 spisa) utvrđeno je da je prigovor prihvaćen kao osnovan te je izvan snage stavljena izrečena pedagoška mjera opomene.

15.15. Uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, poslovni broj: KM-DO-82/2017 utvrđeno je da je PU osječko-baranjska I. Policijska postaja Osijek 27. lipnja 2017. podnijela kaznenu prijavu Općinskom državnom odvjetniku za mladež u Osijeku protiv. mlt. Ante Perkovića zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo teške tjelesne ozljede opisano u članku 118. stavak 2. KZ na štetu mlt. Tina Gjurgevića.

15.16. Iz rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, poslovni broj: KM-DO-82/2017 od 1. veljače 2018. utvrđeno je da na temelju članka 72. stavak 2. Zakona o sudovima za mladež nema osnove za vođenje kaznenog postupka prema mlt. Anti Perkoviću zbog kaznenog djela protiv života i tijela – teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavak 1. KZ/11 počinjenu štetu mlt. Tina Gjurgevića jer vođenje postupka prema imenovanom maloljetniku ne bi bilo svrhovito.

16. Iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Maria Jelavića od 13. siječnja 2025. da je temeljem analize medicinske dokumentacije i učinjenog kliničkog pregleda tužitelja Tina Gjurgevića zbog ozljeda koje je zadobio 3. svibnja 2017. utvrdio sljedeće kvalifikatorne okolnosti: da je tužitelj pretrpio fizičke bolove i to jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 7 dana i lakog intenziteta 25 dana. Zbog pretrpljenih ozljeda tužitelj je tijekom liječenja imao fizičke bolove različitog intenziteta. Imao je i nelagodnosti: obradu u bolnici neposredno nakon ozljede, dijagnostičke pretrage i razne specijalističke kontrolne preglede. Tužitelj je pretrpio primaran strah jakog intenziteta kratkotrajan, sekundaran strah jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 7 dana i lakog intenziteta 25 dana. Tužitelj je zbog neposredne životne opasnosti u vrijeme nezgode imao primaran kratkotrajan strah jakog intenziteta. Sekundaran strah različitih intenziteta osjećao je kao zabrinutost nakon nezgode i ozljeđivanja, tijekom liječenja

te zbog konačnog ishoda liječenja. Pretrpljeni strah nije ostavio trajne posljedice. Ozljede tužitelja obzirom na konačni ishod cjelokupnog liječenja nisu dovele do smanjenja životne aktivnosti. Kao posljedica ozljede postoji stanje nakon probijanja i zacjeljenja bubnjića lijevog uha uz uredno održan sluh. Ozljede tužitelja u predmetnoj nezgodi nisu uzrokovale naruženost izgleda, skladnosti i funkcije tijela. Obzirom na tijek cjelokupnog liječenja tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć nekvalificirane osobe tijekom prvih 30 dana dva sata dnevno.

16.1. Na zapisniku sa glavne rasprave 16. travnja 2025. vještak navodi da u kvantifikaciju bolova ulaze i sve nelagodnosti tijekom liječenja tipa obradu u bolnici, dijagnostičke pretrage, radiološke pretrage te kontroli specijalistički pregledi. Sukladno sudskoj praksi nelagodnosti se odnose na bolove, a strah se obično kvantificira kao polovina intenziteta bolova, no u ovom slučaju obzirom da je tužitelj bio u formativnim godinama količinu straha odredio je jednako kao i količinu pretrpljenih bolova. U trenutku traumatskog događaja prosječna osoba doživi strah za vlastiti život što traje prvih nekoliko sekundi. To je nesvjesno zbivanje koje traje nekoliko sekundi i na koje osoba ne može utjecati. Ukoliko neka osoba nekom drugom udari "šamar" ta se osoba u tom trenutku svojom nesvjesnom reakcijom uplaši za svoj život iako u realnosti tu nema opasnosti po fizički integritet osobe u smislu ozbiljne traume. U procesu oporavka tužitelju treba prvih 30 dana kumulirano 2 sata dnevno tuđe njege za radnje kao što su na primjer održavanje osobne higijene, odlazak u kupovinu i sl. Tužitelj je pretrpio ozljedu srednjeg uha i bio je pokretan. Tužitelj se mogao okupati i održavati osobnu higijenu, ali otežano u procesu oporavka. Prilikom tuširanja ako tužitelj ima flaster na uhu takva nelagodnost mu pričinjava veći problem da se otušira u odnosu na zdravu osobu i u tom smislu je mišljenja da je tužitelju trebala tuđa njega i pomoć. Tužitelj je mogao otići u školu ili u trgovinu međutim u procesu oporavka kada ima flaster na uhu te kada ima bolove u uhu što je izravna posljedica traume sve te radnje se otežano obavljaju te tužitelj nije mogao možda svaki put izvršiti tu radnju te mu je u tom smislu trebala dodatna tuđa njega i pomoć. Svakoj prosječnoj osobi koja ima ozljedu srednjeg uha i flaster na uhu nije potrebna druga osoba da ga vodi obavljati osobnu higijenu, da ga vodi u trgovinu, školu ili na drugo mjesto, ali takva osoba te radnje neće obavljati u istom opsegu u kojem bi obavljala da je zdrava te je zato trebala tuđa njega i pomoć. Takva nekvalificirana osoba obavlja te radnje koje je prethodno spomenuo umjesto tužitelja jer u tom trenutku tužitelj te iste radnje ne može obavljati, odnosno može ih obavljati, ali uz povećano ulaganje energije. Nitko nije trebao tuširati tužitelja međutim u prvim danima, a nakon ozljede koja je dosta ozbiljna tužitelj se najvjerojatnije nije niti tuširao, ali u smislu pomoći odlaska na toalet ili pranja zubi i umivanja trebao je tuđu pomoć i njegu što je kumulirano u tom trenutku bilo više od 2 sata, ali u cjelokupnom razdoblju od 30 dana je došao do toga da je trebao u prosjeku 2 sata dnevno. Osoba koja ima ozbiljnu ozljedu u smislu puknuća bubnjića često može imati problema sa ravnotežom te mu je u prvim danima nakon takve ozljede potrebna osoba koja će pratiti tužitelja da bi ga zaštitila da ne bi izgubio ravnotežu i pao. Iz medicinske dokumentacije koju je proučio ne vidi da je tužitelj imao problema sa ravnotežom, no nakon takvih ozljeda u svakom trenutku se problemi s ravnotežom mogu dogoditi pogotovo u prvih nekoliko dana kada bubnjić zacjeljuje. U trenutku pregleda tužitelja takvih detalja se isti nije sjećao, no medicinska logika mu nalaže da mu je trebala tuđa njega i pomoć u tom smislu. Tužitelj je mogao micati rukama nakon ozljede srednjeg uha te je mogao prati zube. Međutim, prilikom pranja zubi osoba mora otići do toaleta te pri tome netko mora paziti na njega te ga sačekati da opere zube i vratiti ga na mjesto sa kojeg je na krenuo na toalet. Postoji čepić za uši. Ne zna je li se

tužitelj prvih dana nakon ozljede tuširao, logika mu govori da nije zbog toga što se radi o ozljedi srednjeg uha te pri tome voda ne bi smjela ući u uho prilikom zacjeljivanja bubnjića. Prilikom pregleda kod specijaliste za uho, grlo i nos pacijent dobije preporuku da izbjegava kontakt vode sa uhom. Prilikom pregleda kod specijaliste za uho, grlo, nos o usmenoj preporuci se preporučuje izbjegavanje kontakta vode sa uhom koji zacjeljuje, no to ne znači da se osoba uz zaštitu i pažnju ne smije tuširati. Tužitelj je bio u formativnim godinama i to je sve jako traumatično doživio te je sveukupni intenziteta bola i straha bio veći nego kod punoljetne i zdrave osobe. Prilikom pregleda mu je ispričao da i sada kada sretne tuženika osjeća nelagodu te se vrati na traumatski događaj u mislima. Vještačio je na okolnosti iz rješenja o vještačenju. Na pitanje suda koje glasi: "Da li vještačenje eventualnog posttraumatskog stresnog događaja, nelagodnosti koje osjeća neka osoba zbog traumatskog događaja spada u vještačenje vještaka opće kirurgije i traumatologije ili psihijatrije?". Vještak odgovara da navedeno ne spada u domenu vještaka medicinske struke traumatologije niti je tvrdio da je tužitelj razvio posttraumatski stresni poremećaj, no takvi događaji mu u životu na neki način štete što je i uključio u svoje medicinske vještačenje na one okolnosti koje su od njega zatražene.

16.2. Na zapisniku sa glavne rasprave 2. veljače 2026. vještak navodi da je prilikom određivanja intenziteta i količine straha imao u uvidu to da mu je tužitelj rekao, prilikom pregleda, da i se sada kada vidi tuženika osjeća nelagodno izjavljuje da je i tu činjenicu uzeo u obzir prilikom određivanja intenziteta straha. Pri tome se i ponovno ne izjašnjava o tome da li je osoba pretrpjela posttraumatski stresni poremećaj jer takva kvalifikacije ne spada u domenu njegove struke, a o tome bi se eventualno mogao izjasniti vještak psihijatar. U medicinskoj dokumentaciji ne postoji bilo koji nalaz da se tužitelj liječio kod psihijatra te vještak izjavljuje da se tužitelj nije liječio kod psihijatra. Bez obzira što tužitelj nije imao nalaz psihijatra u okviru njegove procijene je zaključio da i ta nelagodnost koju tužitelj proživljava kad nekada sretne tuženika uzeo je u obzir prilikom određivanja intenziteta i trajanja straha. Od dana kad se predmetni događaj desio do dana pregleda prošlo je 7 godina.

17. Ovaj sud nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u dijelu koji se odnosi na intenzitet pretrpljenog straha te u dijelu koji se odnosi na tuđu njegu i pomoć budući je sam tužitelju na zapisniku s glavne rasprave 12. svibnja 2026. izjavio da je mogao hodati, da je mogao ići na wc, da se mogao presvući, da je išao u školu, da je zadnji dan škole skakao s mosta i to u vrijeme kada mu je bio ozlijeđen bubnjić te mu nitko nije morao pomagati te da ga nitko nije morao nositi niti mu pomagati da skače s mosta. U dijelu koji se odnosi na pretrpljeni strah vještak je vještačio na okolnosti koje ne ulaze u domenu njegove struke već u domenu vještaka psihijatra te iz tih razloga ovaj sud nije prihvatio taj dio nalaza i mišljenja.

18. Odredbom članka 1100. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 33/05, 41/08, 63/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 - u daljnjem tekstu ZOO) propisano je da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Odredbom članka 1100. stavkom 2. ZOO-a propisano je da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih

boli i straha cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

19. Iz iskaza svjedoka Luke Kovača i Marijana Matoševića (list 41, 46, 48 i 49 spisa) proizlazi da je incident 3. svibnja 2017. izazvao tužitelj Tin Gjurčević na način da je I. tuženiku podmetnuo nogu da padne niz stubu te da se nakon toga tužitelj počeo smijati. Kada su sišli dolje tužitelj je došao s leđa i udario I. tuženika svom snagom po glavi i I. tuženik se okrenuo i udario ga znatno slabije nego tužitelj njega. Nadalje, proizlazi da je tužitelj nastavio provocirati I. tuženika u njegovom stilu, da je podmetnuo nogu na stepenicama I. tuženiku, da je nakon toga I. tuženika udario odostraga po glavi na što je I. tuženik reagirao vraćenim udarcem tj. šamarom po lijevom obrazu. Tužitelj se počeo žaliti na bol u uhu te je odlučio potražiti I. tuženika na užini i kad ga je našao izvrijeđao ga je te mu rekao "vidi šta si mi napravio, glupane jedan" i izrekao je još mnoge psovke.

19.1. Ovaj sud je prihvatio pisane izjave navedenih svjedoka budući su iste dane odmah nakon događaja, a svjedoci su bili očevidci događaja.

19.2. Ovaj sud nije prihvatio iskaz tužitelja budući je isti u suprotnosti s iskazima navedenih svjedoka, a tužitelj pokušava izbjeći odgovornost za nastanak štetnog događaja. Nadalje, ovaj sud nije prihvatio iskaz tužitelja u dijelu koji navodi da je bilo više incidenata, sigurno više od 15 do 20 sa I. tuženikom te da je bilo više učenika koji bi tužitelja maltretirali budući da to nije potkrijepljeno niti jednim dokazom. Nadalje, iz iskaza z.z. II. tuženika Tatjane Kristek proizlazi da je velik broj učenika potvrdio priču da je tužitelj podmetnuo nogu I. tuženiku, da ga je udario u stražnju stranu glave te da mu je I. tuženik vratio udarac. Isto potvrđuje i svjedok Tomislav Kiš koji navodi da je tužitelj I. tuženiku podmetnuo nogu i nešto mu bezobrazno rekao te da I. tuženik nije jako udario tužitelja.

19.3. U odnosu na odgovornost II. tuženika ovaj sud smatra da je za nastanak štetnog događaja odgovoran isključivo tužitelj te da je II. tuženik proveo sve mjere, odnosno da su za vrijeme velikog odmora postojali dežurni nastavnici. Međutim, s obzirom na broj učenika u smjeni kojih je bilo oko 150 i na činjenicu da je štetni događaj izazvao tužitelj na to II. tuženik nije mogao utjecati, budući je nemoguće da dežurni nastavnici spriječe svaki incident bez obzira na to što tijekom velikog odmora obilaze hodnik.

20. S obzirom na navedeno, ovaj sud je mišljenja da se neimovinska šteta odražava u povredi subjektivnih neimovinskih prava i interesa. Ovu štetu čini, već sama povreda prava osobnosti kojom nastaje neimovinska šteta kao objektivna činjenica za koju štetnik odgovara, dok su pretrpljeni bolovi i strah izazvani štetnom radnjom samo mjerilo težine povrede prava osobnosti i uzimaju se u obzir pored drugih relevantnih okolnosti pri utvrđivanju visine pravične novčane naknade. Međutim, povreda prava osobnosti u smislu odredbe članka 1100 stavaka 1. i 2. ZOO-a ne daje uvijek oštećeniku pravo na pravičnu novčanu naknadu. Pravo na dosudu pravične novčane naknade uvjetovano je pretpostavkama da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete. Isto tako, pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud je dužan voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševne boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom

namjenom (presuda od 8. svibnja 2024. Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-1115/2023-2 i presuda poslovni broj: Rev-1977/2018-2 od 24. lipnja 2020).

20.1. S obzirom da ovaj sud nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u dijelu koji se odnosi na pretrpljeni strah kod tužitelja kao ni u dijelu koji se odnosi na imovinsku štetu zbog potrebe za tuđom njegom i pomoći te s obzirom da je za nastanak štetnog događaja isključivo odgovoran tužitelj koji je svojim ponašanjem izazvao štetni događaj, ovaj sud smatra da se u konkretnom slučaju mora primijeniti odredba članka 1100. stavak 2. ZOO-a te da s obzirom na okolnosti slučaja tužitelj nema pravo na naknadu neimovinske štete.

21. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja I. tuženika po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika trošak sastava odgovora na tužbu u visini 75 bodova odnosno iznos od 150,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 11. siječnja 2019., 13. veljače 2019., 26. ožujka 2019. 16. svibnja 2019., 14. listopada 2019., 12. prosinca 2019., 9. rujna 2020., 18. listopada 2022., 20. siječnja 2023., 28. rujna 2023., 16. travnja 2025., 2. veljače 2026. i 12. svibnja 2026. u visini 75 bodova odnosno iznos od 150,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 9. srpnja 2019., 30. lipnja 2020. i 14. listopada 2020. u visini 37,5 bodova odnosno iznos od 75,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife, što čini iznos od 2.325,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 521,25 eura, što čini ukupan iznos od 2.906,25 eura.

21.1. Ovaj sud je I. tuženiku dosudio trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu 53,09 eura.

21.2. Ovaj sud je I. tuženiku na ime parničnog troška dosudio iznos od 2.959,34 eura.

22. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja II. tuženika po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika trošak sastava odgovora na tužbu u visini 75 bodova odnosno iznos od 150,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 11. siječnja 2019., 13. veljače 2019., 26. ožujka 2019. 16. svibnja 2019., 14. listopada 2019., 12. prosinca 2019., 25. veljače 2020., 9. rujna 2020., 28. listopada 2022., 20. siječnja 2023., 28. rujna 2023., 16. travnja 2025., 2. veljače 2026. i 12. svibnja 2026. u visini 75 bodova odnosno iznos od 150,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 14. listopada 2020. u visini 37,5 bodova odnosno iznos od 75,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 28. srpnja 2026. u visini 37,50 bodova odnosno iznos od 75,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, što čini iznos od 2.137,50 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 534,37 eura, što čini ukupan iznos od 2.671,87 eura.

22.1. Ovaj sud je II. tuženiku dosudio trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu 19,91 eura.

22.2. Ovaj sud je II. tuženiku na ime parničnog troška dosudio iznos od 2.691,78 eura.

22.3. Ovaj sud je II. tuženicu odbio sa zahtjevom za naknadu parničnog troška zastupanja na ročištu za objavu presude budući da na to ročište nitko nije pristupio.

23. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude.

Osijek, 28. srpnja 2026.

Sudac
Saša Rešetar

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku I. tuženika
- punomoćniku II. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-538f0**

Kontrolni broj: **00936-2544a-a5908**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.